

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 223/04-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. júna 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť Ing. arch. D. M., Ž., Ing. S. M., Ž., a M. U., B., zastúpených advokátom JUDr. P. B., Ž., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 99/98 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 99/98 **p o r u š i l** základné právo Ing. arch. D. M., Ing. S. M. a M. U. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Ing. arch. D. M., Ing. S. M. a M. U. **p r i z n á v a** primerané finančné zadosťučinenie každému v sume po 10 000 Sk (slovom desaťtisíc slovenských korún), ktoré im je Okresný súd Senica **p o v i n n ý** vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. IV. ÚS 223/04-14 z 22. júla 2004 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. arch. D. M., Ž. (ďalej len „sťažovateľ v I. rade“), Ing. S. M., Ž. (ďalej len „sťažovateľ v II. rade“), a M. U., B. (ďalej len „sťažovateľka v III. rade“; spolu ďalej len „sťažovatelia“), doručenú ústavnému súdu 27. apríla 2004 vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Senica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 99/98.

V tejto veci pôvodne prijímal sťažnosť IV. senát ústavného súdu, pretože v roku 2004 a v roku 2005 v súlade s rozvrhom práce na tento rok bol sudca spravodajca Juraj Horváth členom IV. senátu ústavného súdu. Plénum ústavného súdu uznesením z 31. mája 2005 Dodatkom č. 1 k Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na rok 2005 sp. zn. Spr 1164/04 rozhodlo, že s účinnosťou od 8. júna 2005 sa sudca spravodajca Juraj Horváth stal členom I. senátu ústavného súdu. Plénum ústavného súdu zároveň rozhodlo, že veci, v ktorých je sudcom spravodajcom Juraj Horváth, sa prejednávajú v I. senáte ústavného súdu. Z tohto dôvodu sa táto vec prejednála a rozhodla vo veci samej v zložení, ktoré je uvedené v záhlaví tohto nálezu.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že: *„(...) sa domáhali na Okresnom súde v Senici v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 99/98-76 určenia ceny vyvlastneného pozemku parc. č. 1623/5 v k. ú. S. Žiadali uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom 1., 2., sumu po 26 235.- Sk a vydanie cenných papierov v hodnote po 11 600.- Sk. Navrhovateľke v treťom rade zaplatiť 20 800.- Sk. Navrhovatelia zdôvodnili návrh tým, že odporca určil*

cenu pozemku sumou 9,50 Sk za 1 m² v rámci reštitučného konania. Navrhovatelia zdôvodnili svoj nárok tak, že cena mala byť určená 100.- Sk za 1 m², pretože v čase prevzatia nehnuteľnosti štátom sa jednalo o stavebný pozemok v intraviláne a nie o ornú pôdu.“ V čase podania sťažnosti ústavnému súdu 27. apríla 2004 nebolo podľa tvrdenia sťažovateľov vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 99/98 okresným súdom rozhodnuté, pričom sťažovatelia „zdôrazňujú, že ide o vec z reštitúcie“.

Sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd „uložil Okresnému súdu v Senici povinnosť konať vo veci tak, aby bola v primeranej lehote rozhodnutá. Sťažovatelia 1., 2., 3., súčasne žiadajú, aby Ústavný súd SR určil za porušenie práva sťažovateľov odôvodnené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nemajetkovú ujmu v sume 30 000.- Sk“.

2.1 Na základe výzvy ústavného súdu z 26. mája 2004 sa k sťažnosti písomne vyjadril okresný súd podaním sp. zn. Spr. 1616/04 z 15. júna 2004, v ktorom okrem popisu skutkového stavu zákonná sudkyňa konštatovala: *„Je pravdou, že v konaní vznikli prieťahy, ktoré však neboli z mojej strany úmyselné. (...) Nemám znížený nápad vecí z dôvodu výkonu funkcie podpredsedníčky súdu. (...) pri bežnom mesačnom nápade vecí v mojom oddelení som musela venovať čas i ďalším nevybaveným veciam.“*

2.2 Na výzvu ústavného súdu z 9. septembra 2004 sťažovatelia nezaujali stanovisko k vyjadreniam okresného súdu.

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. V dôsledku toho senát ústavného súdu sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti len na základe písomne predložených vyjadrení účastníkov a obsahu predloženého spisu.

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 4 C 99/98 ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania:

- 20. marec 1998 - sťažovatelia v I. a II. rade sa pre účely výpočtu reštitučnej náhrady za vyvlastnený pozemok určovacou žalobou podanou okresnému súdu domáhali rozhodnutia, že 1 m² vyvlastneného pozemku má byť ohodnotený cenou 100 Sk;
- 14. apríl 1998 - sťažovatelia v I. a II. rade podaním označeným ako „*Doplnenie a spresnenie žaloby zo dňa 10. 3. 1998 o určenie kultúry a ceny pozemku*“ upresnili petit žaloby a žiadali o rozhodnutie, že vyvlastnený pozemok bol v čase jeho prechodu do vlastníctva štátu stavebným pozemkom, nie roľou a na základe toho sa jeho cena za 1 m² určuje sumou 150 Sk;
- 14. október 1999 - okresný súd nariadil pojednávanie na 10. november 1999, žalovaných vyzval na vyjadrenie k žalobe a sťažovateľov v I. a II. rade vyzval, aby doplnili petit žaloby vyčíslením sumy, ktorú z titulu reštitučnej náhrady požadujú vyplatiť, a aby predložili rozhodnutia, na základe ktorých im reštitučná náhrada bola priznaná podľa ich tvrdenia v nesprávnej výške;
- 28. október 1999 - žalovaný v I. rade vo vyjadrení k žalobe konštatoval, že sporný pozemok bol v čase jeho prechodu do vlastníctva štátu v roku 1974 v evidencii nehnuteľností evidovaný ako roľa a k zmene jeho bonity zápisom v evidencii nehnuteľností došlo až v roku 1976, preto sa pri jeho ocenení z titulu náhrady za vyvlastnenie vychádzalo zo stavu ku dňu vyvlastnenia;
- 29. október 1999 - sťažovatelia v I. a II. rade v zmysle výzvy okresného súdu doplnili petit žaloby vyčíslením sumy, ktorú z titulu reštitučnej náhrady požadovali od žalovaných, predložili súdom požadované listiny a oznámili, že už v roku 1973 bývalý Mestský národný výbor v S. rozhodol „*o prípustnosti stavby*“ Z. e. z. na vyvlastnenom pozemku, a preto už v čase vyvlastnenia mal pozemok charakter „*pozemku určeného na stavbu*“ a podľa tejto bonity im bola určená aj náhrada za vyvlastnenie;
- 10. november 1999 - okresný súd na pojednávaní spojil na jedno konanie vec vedenú pod sp. zn. 4 C 99/98 a pod sp. zn. 4 C 285/98 (týkajúcu sa sťažovateľky v III. rade) s tým, že

spoločné konanie bude ďalej vedené pod sp. zn. 4 C 99/98. Po vypočutí účastníkov konania a po uskutočnení oboznámenia s vyjadrením žalovaného v II. rade, ktorým namietal svoju pasívnu legitímáciu v spore z dôvodu, že výšku reštitučnej náhrady len vyplatil osobám na to oprávneným na základe výpočtu žalovaného v I. rade, bolo pojednávanie odročené na 8. december 1999 s tým, že z katastra nehnuteľností budú vyžiadané doklady o všetkých zmenách bonity sporného pozemku;

- 29. november 1999 - okresnému súdu boli z katastra nehnuteľností doručené vyžiadané listiny;
- 8. december 1999 - pojednávanie bolo odročené na 10. január 2000 z dôvodu vyžiadania z katastrálneho úradu originálov alebo overených kópií súdu zaslaných listín;
- 10. január 2000 - pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu urgovania správy od katastrálneho úradu;
- 20. január 2000 - sťažovatelia doplnili petit žaloby a od žalovaných požadovali navyše úroky z omeškania a náhradu trov konania;
- 23. február 2000 - katastrálny úrad zaslal okresnému súdu požadované listiny;
- 22. marec 2000 - okresný súd nariadil pojednávanie na 19. apríl 2000;
- 19. apríl 2000 - okresný súd rozsudkom žalobu sťažovateľov v celom rozsahu zamietol;
- 19. máj 2000 - zákonná sudkyňa žiadala o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku;
- 22. jún 2000 - sťažovatelia sa odvolali proti rozsudku z 19. apríla 2000;
- 3. júl 2000 - okresný súd vyzval žalovaných na vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľov a žalovaný v II. rade sa vyjadril 21. júla 2000;
- 31. júl 2000 - spis bol predložený Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní;
- 19. september 2000 - krajský súd uznesením sp. zn. 9 Co 310/00 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že okresný súd konal na základe nejasného žalobného návrhu, a preto: *„Súd vo veci rozhodol o nároku žalobcov napriek tomu, že neboli splnené podmienky konania (...), preto nerozhodol vecne správne“*;
- 5. október 2000 - spis bol z krajského súdu vrátený okresnému súdu, ktorý pod hrozbou zastavenia konania vyzval sťažovateľov, aby jasne a zrozumiteľne formulovali žalobný petit;

- 31. október 2000 a 2. november 2000 - sťažovatelia žiadali okresný súd o predĺženie lehoty na úpravu žalobného petitu;
- 6. november 2000 - sťažovatelia zaslali okresnému súdu žalobný petit doplnený vyčíslením súm, ktoré každý zo sťažovateľov požadoval uhradiť od žalovaných spolu s úrokmi z omeškania („od dátumu uplatnenia“) a náhradou trov konania;
- 13. november 2001 - okresný súd opätovne vyzval sťažovateľov, aby v žalobe upresnili, odkedy požadujú úroky z omeškania;
- 21. november 2001 - sťažovatelia upresnili dátum, od ktorého požadovali úroky z omeškania;
- 27. február 2002 - okresný súd nariadil pojednávanie na 10. apríl 2002, žalovaných vyzval na vyjadrenie k sťažovateľmi doplnenej žalobe doručenej okresnému súdu 6. novembra 2000 (č. I. 107 spisu) a 7. marca 2002 vyzval sťažovateľov na opravu žaloby upresnením označenia žalovaného v II. rade;
- 14. marec 2002 - sťažovatelia upresnili označenie žalovaného v II. rade;
- 10. apríl 2002 - po všeobecnom poučení sťažovateľov o náležitostiach žaloby bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že okresný súd pod hrozbou zastavenia konania uložil sťažovateľom doplniť žalobu;
- 10. máj 2002 - sťažovatelia v I. a II. rade žiadali o predĺženie lehoty na doplnenie žaloby;
- 18. február 2003 - okresný súd urgoval sťažovateľov ohľadne doplnenia žaloby;
- 17. marec 2003 - sťažovatelia predložili okresnému súdu opravený žalobný návrh, v ktorom vyčíslili sumy, ktoré pre každého zo sťažovateľov požadovali vyplatiť z titulu reštitučnej náhrady za vyvlastnený pozemok, vychádzajúc z ocenenia 1 m² vyvlastneného pozemku sumou 100 Sk;
- 25. november 2003 - okresný súd vyzval žalovaných na vyjadrenie k doplnenej žalobe (žalovaný v II. rade sa vyjadril 18. decembra 2003 a žalovaný v I. rade 22. decembra 2003);
- 14. jún 2004 - okresný súd nariadil pojednávanie na 29. september 2004;
- 29. september 2004 - okresný súd uznesením pripustil zmenu petitu žaloby podľa jeho doplnenia sťažovateľmi doručeného okresnému súdu 17. marca 2003; uznesením rozhodol o zmene žalovaného v I. rade (z dôvodu zániku právneho predchodcu) a rozsudkom konanie o časti žalobného návrhu zastavil (zaplatenie po 3 765 Sk sťažovateľom v I. a II. rade) a vo zvyšnej časti návrh sťažovateľov zamietol;

- 7. december 2004 - zákonná sudkyňa žiadala o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku z 29. septembra 2004;
- 12. január 2005 - okresnému súdu bolo doručené odvolanie proti rozsudku podané sťažovateľmi v I. a II. rade a 27. januára 2005 okresný súd uznesením odvolanie sťažovateľa v II. rade odmietol z dôvodu jeho oneskoreného podania;
- 1. február 2005 - okresnému súdu bolo doručené odvolanie proti rozsudku z 29. septembra 2004 podané sťažovateľkou v III. rade, ktoré okresný súd uznesením z 10. februára 2005 z dôvodu jeho oneskoreného podania odmietol;
- 14. február 2005 - sťažovatelia v I. a II. rade sa odvolaním proti uzneseniu okresného súdu z 27. januára 2005 (ktorým bolo odmietnuté odvolanie sťažovateľa v II. rade) domáhali rozhodnutia, že odvolanie sťažovateľa v II. rade „*bolo podané spolu s navrhovateľom v I. rade 11. 1. 2005 na tej istej listine*“, a teda včas;
- 17. marec 2005 - spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa v I. rade proti rozsudku z 29. septembra 2004 (konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 9 Co 62/05) a na konanie o odvolaní sťažovateľov v I. a II. rade proti uzneseniu okresného súdu z 27. januára 2005, ktorým bolo odvolanie sťažovateľa v II. rade odmietnuté ako oneskorene podané (na krajskom súde vedené pod sp. zn. 9 Co 63/05);
- 20. apríl 2005 - krajský súd uznesením sp. zn. 9 Co 63/05 potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu z 27. januára 2005 a odvolanie sťažovateľa v I. rade proti tomuto uzneseniu odmietol ako podané neoprávnenou osobou;
- 20. máj 2005 - spis bol vrátený okresnému súdu bez rozhodnutia o odvolaní sťažovateľa v I. rade proti rozsudku okresného súdu z 29. septembra 2004 (sp. zn. 9 Co 62/05) z dôvodu, že nezaplatil súdny poplatok za odvolanie, s tým, že sťažovateľ v I. rade bude povinný doplniť „*odvolací petit*“ a vyjadriť sa k tomu, či trvá na žalobe proti žalovanému - Ministerstvu financií Slovenskej republiky (žaloval ho podaním doručeným okresnému súdu 6. novembra 2000), pretože okresný súd o tejto časti žalobného návrhu nerozhodol;
- 1. jún 2005 – okresný súd vyzval sťažovateľa v I. rade na zaplatenie súdneho poplatku, na doplnenie „*odvolacieho petitu*“ a na vyjadrenie, či trvá na žalobe proti „*MF SR*“.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Článok 48 ods. 2 ústavy ustanovuje právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním vecí na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (m. m. II. ÚS 21/01).

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu sa posudzovanie otázky, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, posudzuje vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť vecí (1), správanie účastníka konania (2) a postup, akým v konaní postupoval súd (3).

1) Predmetom konania sp. zn. 4 C 99/98, ktoré sa na okresnom súde začalo podaním žaloby 20. marca 1998, bol nárok sťažovateľov, ktorým sa domáhali oceniť sporný pozemok.

Od 29. septembra 2004, keď okresný súd uznesením pripustil zmenu žalobného návrhu bol predmetom konania nárok sťažovateľov na vyplatenie náhrad za vyvlastnený pozemok (žaloba na plnenie).

Z vyjadrení sťažovateľov, okresného súdu ani z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by odôvodňovala záver o právnej zložitosti veci. Aj keď ústavný súd pripúšťa určitú možnosť faktickej zložitosti veci (dokazovanie okolností vyvlastnenia sporného pozemku v nadväznosti na evidenciu nehnuteľností), súčasne konštatuje že, pri dobrej organizácii práce okresným súdom táto zložitost' nemala v konečnom dôsledku spôsobiť doterajšie trvanie konania, t. j. viac ako 6,5 roka.

2) Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov, ústavný súd u sťažovateľov zistil skutočnosti (oneskorené zaplatenie súdneho poplatku za návrh a oneskorené predloženie opraveného žalobného návrhu), ktoré je potrebné osobitne zohľadniť na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným priet'ahom.

3) Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci opakovane nečinný v období:

- od 20. marca 1998 (podanie žaloby) do 14. októbra 1999 (okresný súd nariadil vo veci prvé pojednávanie), t. j. viac ako 1 rok a 6 mesiacov;
- od 6. novembra 2000 (sťažovatelia predložili okresnému súdu opravený žalobný návrh) do 13. novembra 2001(okresný súd opätovne vyzval sťažovateľov na upresnenie žaloby), t. j. 1 rok,
- od 17. marca 2003 (sťažovatelia predložili okresnému súdu opravený žalobný návrh) do 25. novembra 2003 (okresný súd vyzval žalovaných na vyjadrenie k doplnenej žalobe), t. j. 8 mesiacov.

Okresný súd tak spôsobil priet'ahy v konaní viac ako 3 roky.

Zákonná sudkyňa okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti sp. zn. Spr. 1616/04 z 15. júna 2004 odôvodnila vzniknuté prieťahy v konaní nasledovne: „*Nemám znížený nápad vecí z dôvodu výkonu funkcie podpredsedníčky súdu. (...) k 1. 1. 1997 zostalo na tunajšom súde 8 sudcov, z ktorých občiansko-právnu agendu zostalo vybavovať 6 sudcov. Nevybavené veci 6-tich sudcov boli rozdelené medzi 5-tich sudcov, medzi nimi som bola i ja, a preto pri bežnom mesačnom nápade vecí v mojom oddelení som musela venovať čas i ďalším nevybaveným veciam.*“ Ústavný súd konštatuje, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľov na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení zákonnej sudkyne okresného súdu.

Ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 99/98 bolo porušené označené základné právo sťažovateľov na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

IV.

Vzhľadom na to, že 29. septembra 2004 okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 4 C 99/98-148, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa ods. 1 citovaného článku ústavy boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovatelia žiadali priznať za porušenie nimi označeného základného práva finančné zadosťučinenie v sume 30 000 Sk. Keďže iba konštatovanie porušenia označeného základného práva nie je pre sťažovateľov dostatočným zadosťučinením, ústavný súd uznal za dôvodné priznať sťažovateľom finančné zadosťučinenie každému po 10 000 Sk,

t. j. v požadovanej výške 30 000 Sk, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä s prihliadnutím na postup okresného súdu považuje za primerané.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Vzhľadom na to, že sťažovatelia v konaní pred ústavným súdom nežiadali priznať im úhradu trov právneho zastúpenia, ústavný súd sa touto otázkou nezaoberal.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júna 2005